

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

התובעים

1. א' (קטין)
 2. א' (קטינה)
 3. י' (קטין)
 4. פלונית
- ע"י עו"ד גלעד בניאל

נגד

הנתבע

אלמוני
ע"י עו"ד ישראל ענדען

החלטה ופסק דין

האם יש להצהיר כי אשתו של הנתבע היא בעלים של מחצית הרכוש שקיבל הנתבע בירושה ומה שיעור המזונות שעל הנתבע לשלם לילדיו?

א. רקע עובדתי וטענות הצדדים

1. התובעת מס' 4 (להלן גם: "האישה" או "האם") נישאה לנתבע (להלן גם: "האיש" או "האב") ביום 9.11.01.
2. בעת שהאישה נישאה לאיש, היא היתה בת תשע עשרה והאיש מבוגר ממנה בעשרים ואחת שנים.
3. לאישה היו אלו נישואין ראשונים ולאיש היו אלו נישואין שניים, כאשר היו לו כבר שני ילדים, האחד מאשתו הראשונה והשני כתוצאה ממערכת יחסים שניהל עם אישה אחרת.
4. לבנה"ז נולדו שלושה ילדים, הם התובעים 1-3 (להלן: "הילדים").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

5. האישה טוענת כי סבלה במערכת הנישואין, מאחר והנתבע היה שתלטן ונהג להעליב אותה, לצעוק עליה ולפגוע בה. היא טענה כי האיש לא העביר לה כספים למחיית המשפחה כפי שהיא רצתה והוא הצר את צעדיה.
6. למרות שהאיש הוא מפיק בהכשרתו ועבד בעבר בתחום זה, במהלך הנישואין האיש לא עבד אלא ניהל נכסים שקיבל בירושה שאת חלקם הוא השכיר.
7. לטענת האישה: "לאורך שנות נישואיהם של הצדדים, עבדו הצדדים בתחזוקה, קבלה, והפעלת רכוש של הנתבע. הנתבע ירש רכוש רב, ואף רכש רכוש, אשר תחזוקתו היוותה משרה מלאה הן לנתבע והן לתובעת. גם כאשר התובעת ביקשה לעבוד מחוץ למשק הבית אמר לה הנתבע כי הוא זקוק לה בטיפול בנכסים ובירושות ואינו מעוניין שתעבוד בעבודה חיצונית, אלא תשביח ביחד עמו את הרכוש..." (סעיף 17 לכתב התביעה).
8. האישה טוענת כי עבודתם המשותפת כללה טיפול בנכסים, פינוי פולשים, שיפוץ הדירות ואחזקתן, עריכת הסכמי שכירות ומו"מ עם דיירים והיא סייעה לבעלה בפעולות אלו, בד בבד עם גידול שלושת ילדיהם המשותפים.
9. האישה טוענת כי לאיש יש זכויות בין היתר בדירה ברח' ---- שהוא משכיר, בשלוש דירות שהוא משכיר בבניין ברח' ----- שיש לו בו חלק מהזכויות, בשתי דירות ברח' ----- שהוא משכיר, במחסן שהוסב לקליניקה ברח' ----- שהוא משכיר וכן חלק מזכויות בבניין ב----.
10. האישה טוענת כי הונו של האיש מהרכוש שהוא קיבל בירושה עומד על עשרות מיליוני ₪ והוא משתכר מהשכרת הנכסים סך של 35,000 ₪ לחודש (סעיף 24 לתביעה). בחקירתה, האישה טענה כי לאחר ההוצאות, נותר לאיש 25,000 ₪ לחודש (עמ' 22 שורה 3).
11. האישה טוענת כי במהלך הנישואין הם השקיעו סכומי כסף נכבדים בשיפוץ הנכסים, על מנת להשביחם ונהנו מרמת חיים גבוהה.
12. לטענת האישה: "בנסיבות אלו, יש לקבוע כי בני הזוג חיו במשטר של שיתוף מלא, תוך ערבוב כלל נכסיהם, בין אם רשומים על שם אחד מהם ובין אם לאו, מתוך כוונה ברורה כי מדובר בנכסים השייכים לשני בני הזוג. בפועל, מדובר בעסק, בו התובעת היתה מעורבת ועבדה ביחד עם הנתבע, והיא זכאית למחצית משווי של העסק ומשכך, היא בעלים של

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- מחצית מהרכוש, על כלל הנכסים ופירותיו" (סעיף 34 לתביעה). לחילופין, טוענת האישה כי יש לראות בנכסי הירושה הרבים של האיש נכסי קריירה ולכן היא זכאית לחלק מהם, עקב פערי ההכנסות שבין הצדדים. בסיכומיה (סעיף 50 ז') מצמצמת האישה את הסעד שהיא מבקשת למחצית משווי השבחת הנכסים והיא מבקשת מינוי שמאי שישום רכיב זה.
13. ביום 24.12.14 עזבה האישה את הדירה השכורה שבה היא התגוררה עם האיש ולמחרת, הגישה תביעות לבית המשפט.
14. האישה עותרת גם למזונותיה ולמזונות שלושת הקטינים. לטענתה, היא החלה לעבוד לאחרונה במשרה חלקית והיא משתכרת כ – 4,000 ₪ לחודש (עמ' 21 שורה 9). לאישה אין תעודה (שם שורה 15).
15. בתביעת המזונות, האישה עותרת למזונות בסך כולל של 13,925 ₪ לחודש וכן למלוא שכר הדירה שהיא משלמת בסך של 4,700 ₪ לחודש ולהוצאות חינוך והוצאות חריגות נוספות.
16. האיש טוען כי בכל שנות הנישואין הצדדים שמרו על משטר של הפרדת רכוש מוחלטת ואפילו חשבון בנק משותף לא היה להם (סעיף 38 לסיכומיו). לטענתו, הוא ניהל בעצמו את כל נכסי הירושה ועזרתה של האישה היתה קטנה ביותר.
17. לדבריו, אין לאישה כל חלק ונחלה בירושות שהוא קיבל מבני משפחתו במהלך השנים וההפרדה הרכושית נשמרה בקפדנות. חיי הנישואין "לא היו הרמוניים והצדדים לא חיו בשלום בית". לטענתו: "כבר מראשית חיי הנישואין ובמהלכם היה ברור לצדדים כי כל הרכוש שרכש וירש הנתבע ... אינו רכוש משותף" (סעיף 6 לכתב ההגנה). האיש טוען כי האישה סירבה לעזור לו בניהול נכסיו "והיא נאותה לעשות כן רק לאחר שקיבלה תשלום בסך של 300 ₪ בגין פעולה זו". לדבריו, האישה עסקה בלימודים אקדמאיים ולא היתה מעורבת כלל בטיפול בנכסים ובהליכים המשפטיים הקשורים לרכושו, שהאיש היה צד להם (סעיף 39 לסיכומיו). היא ידעה לנקוב רק בשמות של שני שוכרים, שעה שבמהלך 14 שנים, הנכסים הושכרו לעשרות שוכרים והדבר מלמד כי היא כלל לא היתה מעורבת בטיפול בהשכרת הנכסים (סעיף 44 לסיכומיו).
18. לטענת האיש, הנכסים לא הושבחו במהלך השנים ועלות תיקונים ששוכרים ביצעו בדירות, הופחתה משכר הדירה שהם שלמו. האיש טוען כי האישה לא היתה מעורבת בניהול הרכוש

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

ולא פעלה למענו ולהשבחתו. לדבריו, האישה ידעה תמיד כי מדובר ברכוש השייך לו בלבד. לטענתו, רק שתי הדירות ברח' ----- רשומות על שמו וכל יתר הרכוש נתון עדיין בהליכים משפטיים ולא ברור מה וכמה הוא יקבל מנכסים אלו. לדברי האיש (סעיף 48 לסיכומיו): "היעלה על הדעת שלו הדפיסה התובעת את החוזים אזי יש לה חלק ונחלה ברכוש שאינו בר איזון?".

19. האיש טוען בכתב הגנתו בתביעת המזונות, כי לאישה לא מגיעים כלל מזונות מאחר והיא עובדת ויש לפסוק מזונות מינימאליים לקטינים, בהתחשב ברמת החיים הנמוכה שהמשפחה הורגלה לחיות בה. לטענתו, לפני ארבע שנים המשפחה אף פונתה ע"י ההוצאה לפועל מדירה שהם שכרו, עקב חוסר יכולתם לשלם את שכר הדירה.

20. האיש טוען כי הוא משתכר סך של 9,200 ₪ בלבד לחודש (עמ' 11 לכתב ההגנה) ולכן יש לחייבו במזונות הקטינים בסך של 3,000 ₪ בלבד.

ב. ההליכים המשפטיים

1. לאחר שהאישה הגישה את התביעות לבית המשפט, טען האיש כי בית המשפט נטול סמכות לדון בתביעות, מאחר והוא הקדים את האישה והגיש תביעת גירושין כרוכה לבית הדין הרבני, עוד בחודש נובמבר 2013.

2. בדיון שהתקיים ביום 16.2.15 נדונו טענות הצדדים והם אף נחקרו. בסיום הדיון, ניתנה על ידי החלטה הדוחה את עמדת האיש ונקבע כי למעט ביחס לתביעת המשמורת, שהיא בסמכות בית הדין הרבני, יתר התביעות בסמכות בית המשפט. בין היתר נקבע, כי לא נסתרה טענת האישה כי כלל לא ידעה על הגשת התביעה ולכן הגשת התביעה היתה לצורך תפיסת סמכות בלבד שלא בתם לב והכריכה לא היתה כנה.

3. בדיון ק.מ. שהתקיים ביום 18.3.15 נדונה בקשת התובעים למזונות זמניים. בהחלטתי בסיום הדיון קבעתי כי בשלב זה, לאור המחלוקות העובדתיות החריפות שבין הצדדים, ייקבעו מזונות "על הצד הנמוך" לשלושת קטינים בלבד בסך של 4,500 ₪ לחודש וכן סך של 2,000 ₪ עברו הוצאות המדור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

4. בסיום ישיבת ק.מ. ביקש עורך דינו של האיש להשתחרר מהייצוג ונעניתי לבקשתו. נקבעו שלושה מועדי הוכחות וניתן צו להגשת תצהירי עדות ראשית.
5. הנתבע לא הגיש תצהירי עדות ראשית מטעמו והוא ייצג את עצמו. לפני משורת הדין, אפשרתי לו להשמיע עדים מטעמו.
6. התקיימו שלוש ישיבות הוכחות וניתן צו להגשת סיכומים בכתב. ברם, מאחר והתקיים הליך בבית הדין הרבני לאחר סיום שמיעת הראיות בתיק זה, ביחס לתוקף הסכם גירושין שהצדדים חתמו עליו לאחר שניתן הצו להגשת סיכומים, נדחה מועד הגשת הסיכומים. רק לאחר שכב' בית הדין הרבני קבע כי אין תוקף להסכם, הוגשו סיכומי הצדדים.
- ג. האם לאישה זכויות בנכסי האיש שמקורם בירושות שהוא קיבל?
1. סעיף 5 (א)(1) לחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג – 1973 (להלן: "החוק") קובע כי "נכסים שהיו להם ערב הנישואין או שקיבלו במתנה או בירושה בתקופת הנישואין" לא יאוזנו.
2. על אף האמור, ניתן להוכיח כוונת שיתוף ספציפי בנכס חיצוני.
3. במקרה דנן, האישה טוענת כי היתה כוונה מצד האיש לשתף אותה בכל נכסיו. כמו כן לטענתה, ניהול השכרת הנכסים והטיפול בהם נעשה גם על ידה ויש לראות בנכסים עסק, שהיא שותפה לו.
4. האישה לא הביאה שום עד חיצוני להוכחת טענתה שהאיש אמר לה שהיא שותפה בנכסיו. ברם, היא הצליחה להוכיח כי חלק מנכסי הירושה הושבחו במהלך השנים. האישה טוענת כי ההשבחות נעשו מתוך ההכנסות שהתקבלו מהנכסים השונים ואילו האיש טוען כי ההשבחות בוצעו בסיוע כספי דודו ואביו.
5. נבחן כל אחד מהנכסים של הנתבע ונברר האם הוא הושבח במהלך החיים המשותפים וכן מה היתה ההכנסה משכר דירה שהיתה מתקבלת מכל נכס. יצוין כי הנתבע לא המציא את חוזי השכירות של רוב הדירות שהוא השכיר וטען כי מס הכנסה ערך פשיטה על דירתו ונטל את הסכמי השכירות (עמ' 91 שורה 8). למרות שלא היתה לאיש כל מניעה לקבל צילומים של חוזי השכירות ממס הכנסה, הוא לא עשה כן והדבר כמובן פועל לחובתו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

6. **דירה ברח' -----** – נכס זה היה שייך למנוח ש' י' ז"ל שהיה אדם עריירי ולא קרוב משפחה של האיש. התנהל הליך משפטי ביחס לדירה זו וביום 13.1.11 אישר בית המשפט הסכם פשרה בין הצדדים באותו הליך ונקבע כי האיש וכן ישיבת -----, הם בעלים של 45% מהדירה.
7. למרות שלא ברור מה האחוז של הנתבע בדירה זו ובכל מקרה, אין לו יותר מ – 45% מהזכויות בה, הנתבע השכיר את הדירה במשך השנים וגרף לכיסו את שכר הדירה.
8. האיש טען כי יש לו התחשבות כספית עם הישיבה השותפה עמו בדירה (עמ' 98 שורות 29-30 ועמ' 99 שורות 5-6)) ואולם, הוא לא הביא כל ראיה על כך ולא זימן לעדות את נציג הישיבה. האישה הכחישה כי האיש העביר אי פעם חלק משכר הדירה לישיבה (עמ' 46 שורות 15-16) ויודגש כי בתמליל של הקלטה שהוגש ע"י האישה, הודה האיש במפורש כי הוא לא מעביר שום כסף לישיבה (עמ' 24 שורות 10-11).
9. עו"ד ארנון אפרים שמונה למנהל עיזבון מר י' העיד כי הנתבע ממשיך להחזיק בדירה ולהשתלט עליה, למרות הסכם הפשרה והוא חילק את הדירה לשלוש יחידות דיור. לטענתו, במשך 13 שנים לא מעביר הנתבע את דמי השכירות וגובה את כולם לכיסו. לדבריו, דמי השכירות של שלוש היחידות הם לפחות 10,000 ₪ לחודש (עמ' 30 שורות 10-26). האישה העידה כי כל יחידה מושכרת בסך של 2,500 ₪ ובסה"כ מתקבל סך של 7,500 ₪ (עמ' 22 שורה 14, עמ' 39 שורות 25-26 ועמ' 42 שורה 7). האיש טען כי יחידה אחת מושכרת ב – 2,400 ₪ לחודש ושנייה ב – 1,600 ₪ לחודש (עמ' 95 שורות 26-31). לפיכך, יש לדחות מכל וכל את טענת האיש (סעיף 89 לסיכומיו), כי נושל מדירה זו.
10. הוכח אם כן, כי בתקופת החיים המשותפים, נכס זה הושבח והפך לשלוש יחידות דיור (עמ' 95 שורות 20-23). לא הוכח מה היתה עלות השיפוץ. ברם, ממוצג ע/1 עולה כי ביום 1.3.11 הוגשה חוות דעת של השמאי דוד גוזלן שהעריך את שווי הזכויות בדירה זו בסך של 1,350,000 ש"ח (סעיף 5 לתצהיר הבקשה למתן צו פינולי). בחוות הדעת מפורטות ההשכחות שבוצעו בדירה. טענת האיש כי דודו שיפץ את הדירה (עמ' 95 שורות 15-16) לא הוכחה כלל.
11. **זכויות בבניין ברח' ----** – הנתבע ירש 10% מהזכויות בבניין זה. בבניין מצויות 49 דירות ואולם הן חולקו ל – 200 יחידות דיור.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

12. האישה טוענת כי היא סייעה לאיש לפנות את הפולשים מהבניין ופעולותיו אלו של האיש, הביאו למצב שקידם את חלוקתו בין היורשים.

13. מנהל העיזבון עו"ד פרץ העיד, כי על פי החלטת בית המשפט, יש לחלק את הדירות בעין בין היורשים, כאשר שווי הבניין הוא 52 מיליון ₪ ויש צורך בהשקעה של בין 12 ל – 14 מיליון ₪ על מנת להשמישו למגורים (עמ' 81 שורות 21-4).

14. **זכויות בבניין ברח' -----** – עו"ד פרץ העיד כי לנתבע 4.375% מהבניין שלפי הערכת שמאי שווה 76 מיליון ₪ (עמ' 79 שורות 26-23). לדבריו, על פי הסכם ייחוד דירות (מוצג ע/6), יהיה מגיע לנתבע דירה אחת בגודל של 118.7 מטר בשווי של 3,837,247 ₪ והוא יהיה חייב בתשלומי איזון בשיעור של 1.147%.

15. האישה העידה, כי לאחר שנפטר דודו של האיש ששלט בכל הדירות בבניין זה בשנת 2006, היא עודדה ולחצה על הנתבע לתפוס חזקה בשתי דירות בבניין זה. לדבריה: "אני זו ששכנעתי אותך למרות שלא רצית להיכנס ולתפוס את חלקך" (עמ' 37 שורה 30)... זה היה מכספים השוטפים ולא מחסכונות שלך מלפני הנישואין. זה היה הכל בדחיפה וביוזמת" (עמ' 38 שורות 8-9). לטענתה, הם שיפצו מכספים משותפים את שתי הדירות והפכו כל דירה לשלוש יחידות דיור, כך שהושכרו שש יחידות בסך כולל של 16,500 ₪ לחודש (עמ' 22 שורות 7-8 ועמ' 41 שורות 11-6). לטענתה, דירה אחת מחולקת ליחידה אחת גדולה שדמי השכירות שלה הם 5,000 ₪ בחודש ושתי יחידות נוספות בסך של 2,500 ₪. כמו כן, הדירה השנייה מחולקת אף היא לשלוש יחידות כשכל אחת מושכרת בסך של 2,500 ₪. בנוסף, יש עוד יחידה בקומת הכניסה ששופצה, אבל היא לא מושכרת (שם שורות 12-10). האישה טוענת כי הם הצטמצמו במחייה השוטפת על מנת לשפץ את הדירות במאות אלפי ₪ (עמ' 38 שורות 1-9).

16. האיש הודה בחקירתו כי הוא מקבל 2,500 ₪ לחודש בגין כל אחת משש הדירות שהוא משכיר ואולם הוא טען שהוא משכיר את הדירות עבור דודו (עמ' 9 שורות 19-18, עמ' 25 שורות 29-28 ועמ' 91 שורות 24-23). טענה זו כלל לא הוכחה. הנתבע לא זימן לעדות את דודו ומדפי החשבון שהגישה האישה עולה כי דמי שכירות רבים מופקדים בחשבון הנתבע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

17. האישה זימנה לעדות את עו"ד ---- שהעיד כי שכר דירה מהנתבע בבניין זה בשנים 2009-2011 והוא שילם לו 3,150 ₪ לחודש (עמ' 33 שורה 19).
18. טענת האיש כי הוא משכיר רק דירה אחת בבניין זה, נסתרה ממכתב שהוא שלח ביום 9.9.13 לעו"ד ---- (נספח יא'1 לתצהיר האישה) שבו הוא כתב כי: "---- (אלמוני-נ.ש) מחזיק בסה"כ כ- 145 מ"ר של שתי דירות.. בנוסף שומר יחד עם דודו ---- בק"ק על 23 מ"ר שהינו ----". טענתו כי את המכתב "כתב לעצמו" ולא שלח, לא סבירה כלל ולא הוכחה (עמ' 88 שורות 9-22).
19. גם טענתו של האיש, כי הודאתו בתמליל שיחה שהוקלט בשבת עם הורי האישה לפיו הוא אומר שיש לו בבניין שתי דירות שהוא חילק לשש יחידות דיור (עמ' 5 שורות 8-1 לתמליל), לא נכונה, לא סבירה כלל. טענתו כי: "ידעתי שאני מוקלט" ולכן: "הייתי חייב להגזים ולהרשים אותם בהכנסות... כי ידעתי שאני מוקלט בשבת" (עמ' 89 שורות 10-5), אינה מסתברת, מאחר שהצדדים הם אנשים חרדים שומרי שבת וברור כי לא עלה על דעתו של האיש כי הוא מוקלט בשבת קודש. באותה שיחה האיש הודה כי הוא מקבל עבור כל אחת מששת הדירות בין 2,500 ל- 3,000 ₪ בחודש (עמ' 7 לתמליל שורות 27-24).
20. **שתי דירות ברח'** ---- - האישה טוענת כי בבניין זה חילק הנתבע את הדירות לשש יחידות דיור והוא משכיר כל יחידה בסך של כ- 2,500 ₪ לחודש (עמ' 22 שורות 20-15, עמ' 37 שורה 11 ועמ' 42 שורה 8) כשלעיתים הושכרו רק חמש יחידות (עמ' 39 שורה 26). טענות האיש כי אחת הדירות "עומדת ריקה כבר שנים רבות" (סעיף 109 לסיכומיו), כלל לא הוכחה.
21. לא הוכח מתי הושבחו דירות אלו ובכמה כסף.
22. **דירה ברח'** ---- - מדובר במחסן ששופץ והוסב לקליניקה שמושכרת בסך של 1,600 ₪ לחודש כפי שהצהירה הגב' ---- ששוכרת את הנכס. גם האישה העידה כי נכס זה מושכר ב- 1,500 ₪ ברוטו, כולל ארנונה (עמ' 39 שורות 25-22).
23. הנכס שופץ והושבח בתקופת הנישואין ולא ברור מה היתה עלות השיפוץ. האישה העידה כי היא זו ש"דחפה" לשפץ את המחסן ולהפכו לקליניקה וזה היה הרעיון שלה (עמ' 40 שורה 4 ועמ' 45 שורה 14). האיש העיד כי בשיפוץ הוקמה יחידת שירותים, מטבחון, ריצוף וצבע

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- (עמ' 95 שורות 9-11). טענתו כי דודו שיפץ את היחידה (עמ' 95 שורות 15-16) וכי שכר הדירה מועבר אל דודו (סעיפים 122-124 לסיכומיו), כלל לא הוכחו.
24. **זכויות במבנה תעשייתי** ---- – האישה העידה כי עד לפני כמה שנים, הנתבע היה מקבל דמי שכירות מנכס זה שהושכר ל----. לטענת האישה, מדובר היה ב – 2,000 ₪ לחודש (עמ' 40 שורות 8-16).
25. **דירה ברח'** ----- – האיש ירש מחצית מהדירה מאביו ואת המחצית השנייה הוא רכש מאחיו, באמצעות הלוואה שנטל מאבי האישה בסך של 626,000 ₪. כיום מקבל אבי האישה את מלוא שכר הדירה והאיש לא פרע את ההלוואה שקיבל מאבי האישה.
26. בתקופת הנישואין ועד לאחרונה האישה לא עבדה. לדבריה היא עזרה לאיש לתלות שלטים, להדפיס מודעות, לענות לטלפונים, להראות לשוכרים פוטנציאלים את הדירות, לרכוש פריטים לעיצוב הדירות ולרהט אותן (עמ' 28 שורות 17-20). לדבריה: "הייתי שותפה מלאה בניהול, בהתעסקות, בשיפוצים ובהשכרות... היו הרבה פגישות משותפות... עשינו יחד הכול. תמיד אמרת שזה העסק שלנו... ביקשת ודרשת שאתלווה אליך לפגישות, שאענה לטלפונים, אני הייתי אחראית על כל מה שהיה קשור להדפסות. כל שוכר חדש הוצאתי לו חוזים, עדכנתי את פרטי השוכר, את פרטי הדירה, הייתי באה לפגישות משפחתיות, הייתי באה אתו להראות דירות.. הכול עשינו יחד.. התלוויתי אתך לבנקים, דרשת ממני להתלוות אליך לכל דבר" (עמ' 41 שורות 16-29, עמ' 44 שורות 15-16 ועמ' 45 שורות 6-7 ושורות 13-14). טענתה כי סייעה לאיש לא נסתרה. העובדה שהאישה לא הכירה את שמות כל השוכרים אלא רק שמות בודדים וכי חלק מהשוכרים מעולם לא פגשו בה (עמ' 45 שורות 27-28 ועמ' 105 שורות 20-24), לא גורעת מטענתה כי היא סייעה לאיש מאחורי הקלעים (עמ' 46 שורות 25-27). לטענתה, האיש אמר לה כי: "הנכסים זה העסק שלנו" (עמ' 55 שורה 17). גם אבי האישה העיד כי שני בנה"ז ניהלו את הנכסים יחדיו וכי היא הכינה את החוזים (עמ' 60 שורות 5-6 ושורה 12) ועבודת האיש התמקדה בטיפול המשפטי בנכסים ולזה הקדיש את זמנו (עמ' 61 שורות 3-4 ועמ' 66 שורות 20-21). העובדה שהאישה לא היתה נוכחת בפגישות עם עו"ד --- למעט פעם אחת (עמ' 84 שורות 8-9 ועדות ---- בעמ' 86 שורה 25) ורק בשלוש פגישות עם עו"ד --- (עמ' 92 שורות 6-7, עמ' 102 שורה ועמ' 103 שורות 6-7), לא גורעת מעזרתה בטיפול בנכסים. גם העובדה שהיא לא נפגשה עם השוכר עו"ד ---- (סעיף 61 לסיכומי האיש), ששכר את אחד הנכסים תקופה ארוכה, או שהיא לא השתתפה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- בפגישות עסקיות עם בני משפחתו של האיש (סעיף 63 לסיכומי האיש), כפי שהעיד אחי האיש, לא גורעת מטענתה כי היא סייעה "מאחורי הקלעים".
27. מאידך, האישה הודתה שמעולם לא היה לה חשבון משותף עם האיש (עמ' 23 שורות 11-12 וסעיף 82 לסיכומי האיש).
28. האיש לא הביא כל הוכחה כי עלות השיפוצים והשבחת הנכסים נעשו מכספי דודו או אביו. לפיכך, יש לקבל את גרסת האישה שלא נסתרה, כי הנכסים שופצו באמצעות כספי שכר הדירה שהתקבלו מהשכרת הדירות (עמ' 38 שורות 23-24 ושורה 28). האישה טוענת כי ההכנסות מהשכרת הנכסים היו בין 20,000 ל – 25,000 ₪ נטו לחודש וכי דודו של האיש, סייע להם לקבל פועלים וחומרים במחיר זול יותר (עמ' 39 שורות 11-13 ועמ' 42 שורות 15-18). האיש אישר בתמליל כי הוא ערך שיפוצים (עמ' 94 שורה 18 לתמליל).
29. טענת האישה, העובדה שפעם אחת הם אפילו נאלצו לפנות את הדירה שבה הם התגוררו למרות ההכנסות הרבות משכר דירה, תומכת בטענתה כי נעשה שימוש בכספי שכר הדירה לצורך השבחת ושיפוץ הנכסים ולכן הצדדים הצטמצמו ולעיתים חוו מצוקה כלכלית (עמ' 39 שורות 18-19).
30. מתמליל הקלטה של שיחה שהקליטו הורי האישה בשבת ביום 29.11.14 (נספח ג' לתצהיר האישה) ללא ידיעת האיש כי הוא מוקלט, עולה כי האיש מודה שהמשפחה השתכרה מדמי השכירות (עמ' 14 לתמליל שורות 23-24). האיש אף אמר לאישה כי: "קחי מתנה, עכשיו אני נותן לך אותם" (עמ' 79 לתמליל שורות 19-20), בהתייחסו לנכסים.
31. מניתוח העובדות עולה כי במהלך החיים המשותפים המשפחה התקיימה מכספי השכירות אשר הושגו בין היתר גם מעזרתה של האישה בטיפול בנכסים. השיפוצים עצמם בוצעו מכספי פירות נכסים שהם נפרדים. לא הוכח כי היתה כוונת שיתוף ספציפי בנכסים אלו. לא מדובר בדירת מגורים אלא בנכסים שהושכרו והצדדים מעולם לא גרו בהם. האישה סייעה לאיש בקבלת דמי השכירות ובפעולות שבוצעו לצורך השבחת הנכסים והיא עבדה ב"עסק" שניהל את הנכסים וקיבל את פירותיהם. ברם, אין בעצם הניהול והסיוע בכדי להקנות לאישה זכויות בגוף הנכסים המקוריים. ברם, הדבר שונה ביחס להשבחת הנכסים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

32. בפסיקה נערכה אבחנה בין השקעה בנכס חיצוני שנבעה מנסיבות חיצוניות כגון עלייה בשוק הנדל"ן שדינה כדין הנכס עצמו ולכן אף הוא "יוצא" מגדרי האיזון, לבין השבחה הנובעת מהשקעת עבודה של בני הזוג בנכס החיצוני. נקבע כי יש להתייחס לתוספת שנוצרה כתוצאה מעבודת בן הזוג בתקופת החיים המשותפים כנכס חדש ועצמאי ובתור שכזה הוא הופך לנכס בר איזון.

ראו: תמ"ש 21342/04 (ניתן ביום 24.6.08 ע"י כב' סגנית הנשיאה מימון), פסק דיני בתמ"ש 35944-02-11 (ניתן ביום 14.3.13), תמ"ש 2792/08 ח' נ' ח' (ניתן ביום 22.11.14 מפי כב' השופטת גורביץ ותמ"ש 31324-01-11 ע.א. נ' ר.א. (ניתן ביום 5.5.15 מפי כב' השופטת אטדגי – פריאנטה).

33. בספרו "השיתוף הזוגי" (הוצאת אוניברסיטת בר-אילן ונבו – 2016) וכן במאמרו "יחסי משפחה וממון: אתגרים ומשימות בעקבות תיקון מס' 4 לחוק יחסי ממון", חוקים א' 2009, 227, דן פרופ' שחר ליפשיץ בטענה כי "טעם הפרי כטעם העץ, למעט פרי ושבח שהופקו ממאמץ משותף..". לשיטתו, קיימים שני מצבים חריגים שבהם השבח של "העץ הנפרד", יחשב כנכס בר איזון:

הראשון, כאשר השבחת הנכס הפרטי דרשה מאמץ מתמשך במהלך הנישואים, כגון השבחה או השכרה של נדל"ן הנעשית במהלך הנישואין, בהיקף רחב הדורש הקדשת זמן רב ומומחיות. במצב מסוג זה, תוספת הערך לנכס החיצוני תחשב כפרי מאמץ משותף שייכלל במסגרת האיזון, אולם הנכס עצמו המפיק את הפרי נשאר נכס שאינו בר איזון. השני, כאשר ישנו שיתוף של בן הזוג שאינו הבעלים של הנכס בניהול הנכס החיצוני ונעשה שימוש במשאבי המשפחה לצורך השבחת הנכס החיצוני, כך שקיים ערבוב בין הפירות המופקים מהנכס החיצוני לכלל הנכסים הזוגיים. (שם, עמ' 185-187).

34. במקרה דנן הוכח כי האישה סייעה רבות לאיש בכל הטיפול בנכסים, הן בגביית שכר הדירה והן בביצוע השיפוצים ובניהול ההליכים המשפטיים. לפיכך, יש לראות בהשבחה שנוצרה במהלך השנים כנכס משותף השייך לשניהם.

35. אם הצדדים לא היו משקיעים בנכסים, חלק מהרווחים שנוצרו מהשכרת הנכסים ומהשבחתם, הם יכלו לחסוך או להשקיע בנכסים אחרים. אם האישה לא היתה עוזרת לאיש בניהול הנכסים, היא יכולה היתה לעבוד בעבודה אחרת ולצבור כספים, כולל זכויות פנסיוניות (סעיף 46 לסיכומיה). האישה בחרה בהשקעת עתותיה ומרצה בעזרה לבעלה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

שפעל להשבחת נכסי הירושה שקיבל ולכן על-פי החוק היא זכאית למחצית משווי ההשבחה שנוצרה בתקופת הנישואין, בניכוי עליית ערך הנדל"ן. בצדק טוענת האישה בסיכומיה כי היא: "הסכימה לוותר על כספים שנכנסו מעסק זה ואף להצטמצם בצריכה היומיומית ולו רק כדי שיישאר כסף מהשכירויות כדי לשפץ עוד ועוד יחידות דיור" (סעיף 45 לסיכומיה).

36. לאור כל האמור לעיל, הרי שלעניין חלקה של האישה בהשבחות הנכסים, אני נעתר לסעד שביקשה האישה במסגרת סיכומיה (סעיף 50ז) לסיכומיה וסעיף 45 לסיכומי התשובה) וקובע כי האישה זכאית למחצית משווי ההשבחות. יצוין כי במסגרת כתב התביעה עתרה התובעת לסעדים נוספים אשר לא התבקשו בסיכומיה. (לעניין זניחת סעדים ראה: ע"א 3250/02 וינצלברג נ' ש.א. דיזל פרטס (7.6.2005); ע"א 675/86 שמיסר נ' הודסמן, פ"ד מ"ד(1) 133; ע"א 335/73 בטיש נ' קריספין, פ"ד כח(1) 47).

37. לצורך הערכת שווי ההשבחה שמהווה נכס משותף שנצבר בחיים המשותפים, אני ממנה בזאת את השמאי מר ארז ישר, מרח' ברקוביץ 4, מגדל המוזיאון, ת"א, שיבצע הערכת שווי של כל ההשבחות שבוצעו בנכסי האיש מיום הנישואין ועד היום הקובע (יום הגשת התביעות ע"י האישה) בניכוי מרכיב עליית שווי הנדל"ן. לסיכומי ההשבחה יתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, ממועד ביצוע כל השבחה ועד היום.

38. לאחר שתוגש חוות דעת השמאי, הצדדים יוכלו לשאול שאלות הבהרה במועדים הקבועים בתקנות וכן להגיש בקשה לזמנו לחקירה.

39. לאור העובדה שהאיש משתכר הרבה יותר מהאישה, הוא יישא בעלות חוות דעת השמאי. ככל שהאיש לא ישלם את שכר טרחת השמאי, האישה רשאית לשלמו וסכום זה ניתן יהיה לגבייה בלשכת ההוצאה לפועל.

40. מובהר כי ביחס לתביעה הרכושית, מדובר בהחלטה ולא בפסק דין.

ד. מה שיעור המזונות שעל הנתבע לשלם לילדיו?

1. האישה העידה כי תמיד הם שכרו דירה בת ארבעה או חמישה חדרים בבניין חדש, בעלות של מעל 5,000 ₪ לחודש (עמ' 43 שורות 3-4 ו 14-15). כמו כן, לילדים היו חוגים, לאישה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

- חוג התעמלות והם בילו בחופשות בבתי מלון (שם שורה 5 ועמ' 55 שורות 9-7). לטענת האישה, לאור הכנסותיו של האיש, לא היה צורך שהיא תצא לעבוד (שם).
2. האישה העידה כי לא' וא' היה חוג אורגנית בסך של 60 ₪ לשיעור בכל שבוע, וכן היה לא' חוג דרמה ולא' חוג כדור סל. כמו כן, לא' היה גם חוג יצירה שעלה בערך 600 ₪ לחודש וכיום לא' יש חוג טניס, לא' חוג ריקוד ולי' חוג כדור סל (עמ' 56 שורות 6-2). לטענתה, לבנים היה גם חוג גמרא פרטי ולא' חוג גיטרה שעלה 60 ₪ בשבוע (שם שורות 10-8).
3. האישה לא עבדה ברוב שנות הנישואין (עמ' 72 שורות 19-18) וכיום האישה עובדת במשרה חלקית (65% משרה) ומשתכרת 4,000 ₪ נטו לחודש (עמ' 55 שורות 15-12). כמו כן, האישה רשומה כאחת מאנשי הצוות של עסק בבעלות אביה (סעיף 33 לסיכומי האיש).
4. האיש לא עבד בכל שנות הנישואין, למרות שנותר בידיו זמן פנוי רב אף לאור טיפולו בנכסים. לטענתה, האיש אמר לה כי הם "מסודרים" לאור הנכסים שיש להם (עמ' 55 שורות 24-17). אבי האישה העיד כי האיש אמר לו כי אין להם: "שום בעיה של כסף" (עמ' 68 שורות 29-28).
5. האיש אישר בחקירתו כי: "אם הייתי עובד הייתי מרוויח יותר אם הייתי מנצל את כישורי" (עמ' 89 שורות 28-27). האיש העיד כי הוא ---- והיה בין מקימי ---- "והקשרים שלי עדיין עם חלק מהאנשים נשארו" (עמ' 93 שורות 19-18).
6. טענת האיש כי המשפחה לא התקיימה מדמי השכירות אלא מתמיכה של אביו ודודו (עמ' 72 שורות 21-20), כלל לא הוכחה ולו בבדל ראיה.
7. האיש משלם מזונות עבור ילדה נוספת שלו, סך של 700 ₪ לחודש (עמ' 98 שורה 4).
8. האיש הודה כי בראש השנה, המשפחה נהגה לנפוש במלון (עמ' 98 שורה 18) והועסקה עוזרת בית פעם בשבוע (עמ' 99 שורות 21-20). האיש אמר בתמליל כי: "המקרים פה מפוצצים, הבגדים, הכול פה חדש, יש לה ארון שנופל מרוב בגדים, תמיד היה כזה" (עמ' 38 שורות 19-21 לתמליל).
9. כמפורט לעיל, לאיש הכנסה משכר דירה בשיעורים אלו:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

מרח'----- 4,500 ₪ לחודש.

מהשכרת לפחות 5 יחידות דיור ב----- 12,500 ₪.

מהשכרת דירה ברח'----- 1,600 ₪ לחודש.

מהשכרת שש יחידות דיור ברח'----- 15,000 ₪.

סה"כ----- 33,600 ₪ ברוטו לחודש.

10. בנוסף, לאיש 10% מהבניין ב----- שלאחר השמשתו, חלקו בנכס יהיה שווה 4 מיליון ₪ והאיש יוכל להשכיר את היחידות שיקבל. לאיש גם בעלות בחצי דירה ברח'----- (מאחר שההלוואה לא הוחזרה, והדירה צפויה להימכר). לאור הכנסתו ורכושו - ואף אם ניקח בחשבון כי יהיה צורך לשלם גם עבור פירעון חובות כשתסתיים חלוקת נכסי הירושה - יש לדחות את טענת האיש כי עליו לשלם מזונות מינימאליים בלבד (סעיפים 35 וכן 144-ו - 147 לסיכומיו). אף אם שווי נכסי האיש פחותים מסך של 16 מיליון ש"ח כפי שטוענת האישה (סעיפים 15,20 וסעיפים 25-32 לסיכומי התשובה) ברור כי מדובר בנכסים בשווי מיליוני ₪ רבים ושכידוע על פי הלכות פרייס ועמיצור, יש להתחשב בכך בפסיקת מזונות. (ע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח(1), 721; ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1), 147).

11. כמו כן, האיש יכול לעבוד במקצועו ולהשתכר משכורת ממוצעת במשק. שהרי, אין הצדקה כי הוא לא יעבוד, מאחר שעתותיו בידי.

12. האם לא עבדה בתקופת הנישואין והכנסתה מספיקה בצמצום לצרכיה בלבד. אין עליה כל חובה להשתתף בצרכי הקטינים מדין צדקה. ברם, לאור הכנסתה, אין לחייב את האיש במזונותיה. טענתה בסיכומיה (סעיף 19 וסעיף 44 לסיכומי התשובה) כי היא בגדר "מעוכבת", לא נטענה בהליך זה וטענה זו מתבססת על עובדות שהתרחשו לאחר סיום הליך ההוכחות ובגינן יש לפתוח הליך נפרד.

13. צרכי הקטינים בהתחשב בכך שהמשפחה כולה חיה מסך של 20,000 ₪ לחודש, ולאור המפורט בתצהיר האם שלא נסתר, מביא למסקנה כי יש להעמיד את מזונותיהם של כל אחד מהקטינים על סך של 1,800 ₪ לחודש (כולל רכיב אחזקת מדור). זאת, לאחר

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

07 אוגוסט 2016

תמ"ש 53882-12-14

תמ"ש 53930-12-14

בפני כב' השופט נפתלי שילה, סגן הנשיא

שהפחתתי חלק מהרכיבים שנתבעו אשר היו מוגזמים ולא הוכחו כדבעי כגון דמי טיפול, קוסמטיקה והיגיינה, פנאי, הוצאות רכב וחופשות שנדרשו באופן מופרז.

14. בנוסף, האב ישלם עבור הוצאות המדור, סך של 2,350 ₪ לחודש (מחצית משכר הדירה ששוכרת האם) וכן את עלות תשלומי שכר הלימוד והחינוך, לפי תעריף ציבורי בלבד. כמו כן, האב ישלם עבור הוצאות רפואיות חריגות של הקטינים, לרבות טיפולי שניים, אורטודנט, משקפיים, טיפול נפשי ככל שיהיה בכך צורך לפי המלצת הרופא המטפל, וזאת, על פי קבלות. כמו כן, האב ישלם עבור שיעורי עזר, הוראה מתקנת וחוג אחד לכל קטין לפי תעריף מתנ"ס.

15. המזונות ישולמו החל מיום הגשת התביעה ועד הגיע כל קטין לגיל 18 או עד סיום התיכון לפי המאוחר.

16. המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן הידוע היום ויתעדכנו אחת לשלושה חודשים ולא למפרע.

17. בתקופת שירות החובה בצה"ל או השירות הלאומי, יעמוד שיעור המזונות על שליש, צמוד למדד כמפורט לעיל.

18. קצבת הילדים מהמל"ל תועבר לאם בנוסף למזונות.

19. שאלת ההוצאות תידון בסיום ההליך הרכושי.

20. פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, ג' מנחם אבג' אב תשע"ו, 7 אוגוסט 2016, 07 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, סגן נשיא